

OSIADANIE (1) *sb n*

D sg osiådaniu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. osieść.

*Zajmowanie, przejmowanie w posiadanie: rzekł Iehowá do niego [Jozuego]/ Tyś fię s Itárzał/ [...] á
ziemie zoftáło fie bárzo wiele ku ofiadániu [ad possidendum eam]. BudBib Ios 13/1.*

Cf OSIADAĆ

AK